

където:

N_1 е общият обем на вложения труд (в заети лица) в националната икономика през изследвания период (година) "1";

Δ_N - абсолютният прираст на общия обем на вложения труд (в заети лица) през периода (годината) "1" спрямо базисния период (година) "0";

d_{h0} - относителният дял на обема на вложения труд (заети лица) в отделен отрасъл (сектор) "h" на националната икономика спрямо общото количество труд (заети лица) през периода (годината) "0";

Δ_{d_h} - абсолютният прираст на относителния дял на вложения труд (в заети лица) в отделен отрасъл (сектор) през периода (годината) "1" спрямо периода (годината) "0";

\bar{y}_{h0} - средната за отделния отрасъл (сектор) "h" производителност на единица труд (брутен вътрешен продукт на едно заето лице през периода (годината) "0");

Δ_{y_h} - абсолютният прираст на средната за отделните отрасли (сектори) "h" на националната икономика производителност на едно заето лице през периода (годината) "1", спрямо периода (годината) "0".

Съставките (частните абсолютни прирасти в брутният вътрешен продукт) а), б) и в) от дясната страна на равенство (2) в случая се явяват резултат от съответни източници на прираст, интерпретирани като вектори. Получените резултати от анализа по посочената схема имат, по мое мнение, съществена познавателна и практическа стойност.

Обстойно изложение на философията и на познавателните и приложни възможности на анализа на абсолютни прирасти по източници е дадено в редица публикации на наши автори през 70-те и 80-те години на миналия век (вж. по-подробно Цонев, 1968; Цонев, Къналиев, 1972; Цонев, Петров, 1973; Къналиев, 1979; Цонев, 1983, и много други). По същество анализът на прирасти по източници представлява отрицание на познавателните и практико-приложните възможности на т.нар. индексен "факторен анализ" в мултипликативната и адитивната му разновидност както по отношение на конструиране на схемите на този анализ, така и по отношение на интерпретацията на получените чрез тези схеми резултати. Освен това изрично са посочени и редица недостатъци на т.нар. мултипликативни схеми на индексния "факторен анализ" (Къналиев, 1975, 1977). Ще припомня, че тези недостатъци могат да се обобщят поне в три аспекта:

а) В много от мултипликативните индексни схеми на анализа липсва индексна формула (или индексни формули), която да съответства на предварително определен "фактор" (или дори източник на прираст). Такава липса няма при т.нар. адитивно разлагане на прирасти, например в сумарно значение на признак.